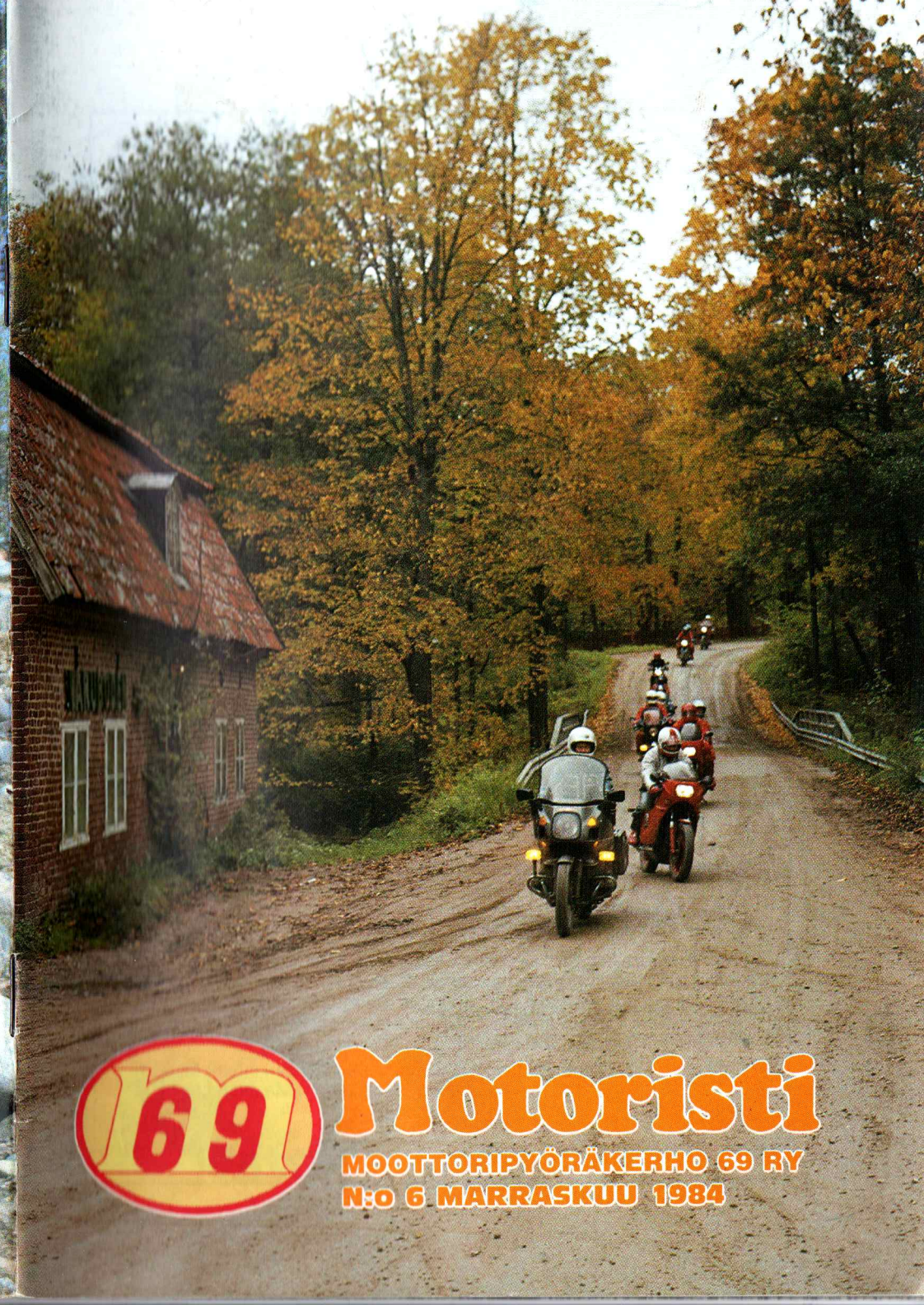


**JOUKKO-  
JULKAISU**

HUUHTANEN REIJO  
PALLASTUNTURINKJ 5B7  
01280 VANTAA 28

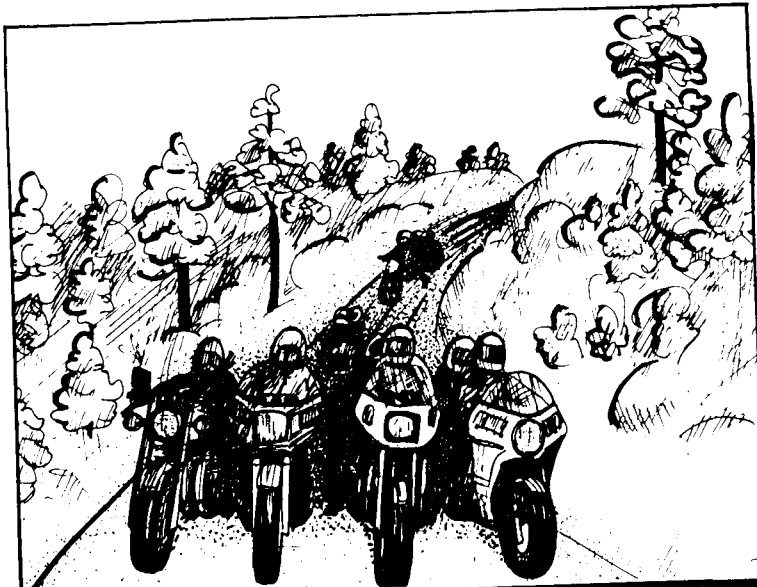


**"Niin kivinen ja  
kaita on joskus  
motoristin tie".**



**Motoristi**

**MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY  
N:o 6 MARRASKUU 1984**



# TALVIRALLIIN!

**9.-10.2.1985**

Rallipaikka sijaitsee kaakkois-Hämeessä. Vain ennakkoi ilmoittautumalla 15.01.1985 mennessä kerhon tilille, saat tarkan ajo-ohjeen perille. Postisiirtotili KO 426 781-0 MP-69 ry / Pekka Voutilainen Palovartijantie 6 A 5, 45100 Kouvola

Osallistumismaksu on vain nimellinen 60 mk / per lurjus, jolla taataan osallistujalle tulokahvi, lämmin ateria lauantaina, sauna ja avantouinti sekä aamupala sunnuntaina. Majointu puolijoukkue-teltoissa, joskin omilla teltoilla varustautuneita Tosimotoristeja tervehditään ilolla. Myös ohjelmaa on luvassa.

Lisätietoja voit kysellä numeroista 918-589 826 Eki Saloniemä tai 918-589 251 Manu Tonttila. Tervetuloa testaamaan talviajovaruksesi ja viihtymään.



N:o 6 marraskuuta 1984. 15. vuosikerta.  
Ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa.  
Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y. jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y:n hallitus

**Puheenjohtaja**

Jaakko Laurila  
Lentäjätie 3 F 34  
03100 Nummela  
Puh. t. 90-537011  
k. 913-21723

**Varapuheenjohtaja**

Matti Lehto  
Välimäenkatu 13 A 14  
37100 Nokia

**Sihteeri** Jäsenasiat

Hanna Kinnunen  
Koudantie 15 B  
00760 Helsinki  
Puh. 90-381373

**Kassanhoitaja** Merkit

Pekka Voutilainen  
Palovartijantie 6 A 5  
45100 Kouvola  
Puh. 951-11104 ilt.

Porvoo 1984 — Oy Uusimaa

**Kerhoisäntä**

Pertti Saarenheimo  
Ruskeamäki  
35100 Orivesi as.  
Puh. 935-57245 ilt.

**Varajäsenet**

Guy Wikström (NMR)  
Virkatie 2  
01510 Vantaa 51

**Keijo Lumme (EAK)**

Paronintie 1 B 14,  
31600 Jokioinen

**Aki Oura**

Viipurink. 7 C 30  
00510 HKI 51

**Jouni Valkeejärvi**

Satamatie 1  
35700 Vilppula

**Päätoimittaja**

Aimo Turunen  
Tornipolku 11 A 28  
06400 Porvoo 40  
Puh. 915-155 588

**Toimittajat**

Eero Mikkola  
36160 Siitama

**Taavi Hiltunen**

Keskustie 52 B 5  
35300 Orivesi

**Jussi Pursiainen**

Paarnoori  
28680 Pori 68

**Kerhon postisiirtotili**

numero on KO 426 781-0

**Pankki:**

SYP Kouvola Kauppatori  
Tili n:o 233221-323



## Motoristin

seuraava tammikuun numero ilmestyy tammikuun loppupuoliskolla. Kyseiseen numeroon tarkoitettujen aineiston tulee olla toimittajalla 03.01.1985 mennessä.

# Ruska- etappiajelu

Kerhomme vuositapahtumiin on ilmeisesti syntynyt idea, jolla on jatkuvuuttakin. Syysajelua eli ruskaetappia kokeiltiin syyskuun viimeisenä lauantaina. Osanottajia oli kolmisenkymmentä pyöräkuntaa, syyskylmää pelkäämättömiä naisiakin monia mukana. Kaukaisimmat olivat ajelleet Joensuusta saakka ja monet yli 200 km päästä. Kohteenä oli ”kolmen ruukin” alue Inkoon ja Pohjan kunnissa. Tulijoille jaettiin reittikartta ja tiedotuslehti seuraavalla tekstillä:

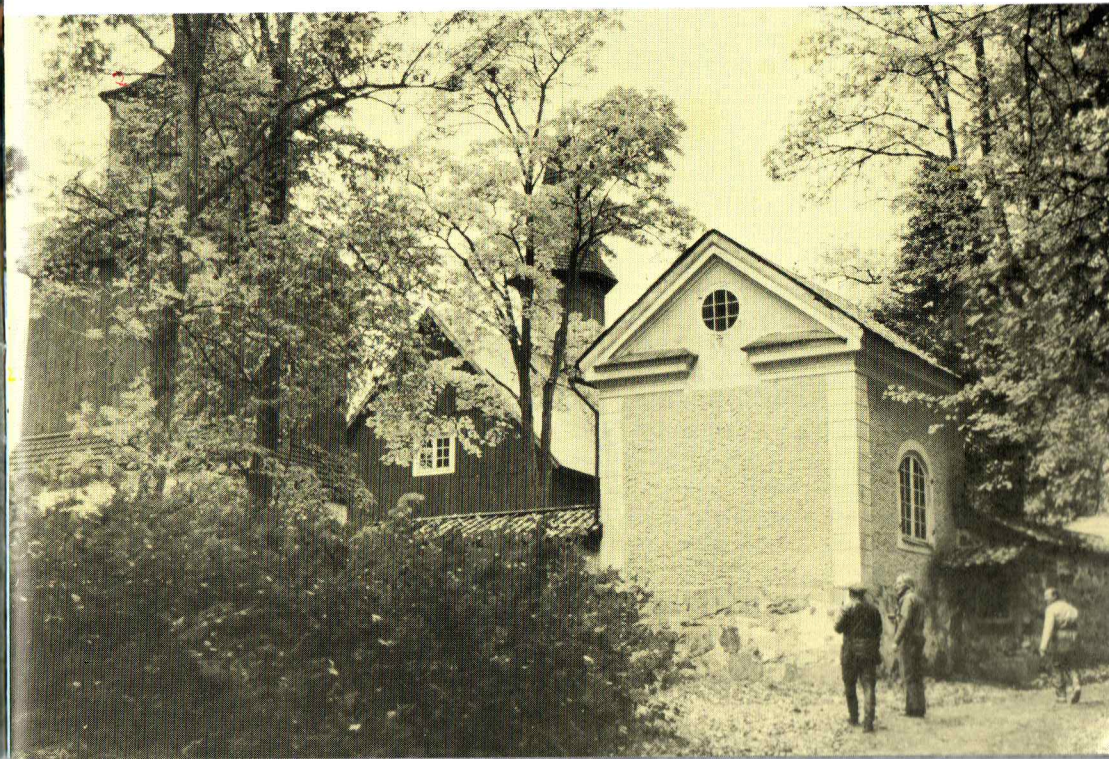
## Tervehdys

Tervetuloa kaikki rohkeat motoristit 69:n syysajelulle. Ajelemme pienen lenkin ympäri Uttamaata ja sitten vielä pienen pätkän Hämettä. Kuten Ker-

hoisi lupasi, tutustumme pikaisesti Suomen vanhimpiin ruukkimaisemiin. Inkoon kunnan alueella poikkeamme Carl Billstenin perustaman Fagervikin

**Vanha romanttinen ruukki syksyisessä asussaan.**

**ruukki-  
historiallisissa  
maisemissa**





**Retkeläiset kerhon syntysijoilla, täällä 69 perustettiin 15 vuotta sitten.**

kartanon maisemissa. Ketjuvetoisten kuskit suonevat anteeksi pienet matkat hiekkateitä. Eiköhän maisemat korvaa ketjunpesun vaivan. Klo 15.00 on luvassa Fiskarsin hienotae- ja kotiseutumuseon katsastus. Pääsymaksu on kuulemma nimellinen. Varsinaista evästyistä ei ole järjestetty mutta kahvia ja pullaa (mahd. voileipiäkin) on saatavilla Fiskarsin Kuppilasta.

Yhtä matkaa jos ajelisimme Fiskarsiin asti niin sen jälkeen voisi jokainen jatkaa omaan tahtiin vaikkapa Keijon järjestämälle yöpymispaikalle. Majointus on maksuton ja sijaitsee jossakin Forssan tuolla puolen. Kerhoisin reittivaihtoehtoja kannattaa kokeilla. Jos

joku on vielä kiinnostunut palaneesta kivistä voi poiketa 1860 rakennetun ja syksyllä 1970 salaman tuhoaman kirkon raunioilla Karjalohjalla. Kirkonmäeltä siintee jo syysriiteinen Puujärven selkä. Samainen lääninarkkitehti J. Wiik joka on piirtänyt muutamia rakennuksia Fiskarsiin on myös Karjalohjan vanhan kirkon hahmotellut.

Tässä sitä taas onkin joksikin tunniksi puuhailua.

Tervetuloa vielä kerran mukaan ja turvallista matkaa!!

Kerhoisi  
Keijo Lumme  
Osku Vaahtera

## **Lähtö kerhomme syntysijoilta**

Syysajelun järjestäjät tuskin tiesivät lähtöpaikkaa valitessaan, että kerhomme virallisten syntysanojen paikalla kokoonnuttiin, jopa vielä 15-vuotishistoriallisissa merkeissä. Tänä syksynä ne vuodet kerhomme iässä – kuten tämän Motoristi-lehtemmekin – tulivat täyteen. Joten sitä terhakan terveen nuorukaisen iässä pitäisi olla ja paljon lupaavia vuosia vielä edessäpäinkin. Otettiin ryhmäkuva tällä historiallisella paikalla ennen letkan lähtöä etappireitille. Kerhomme jäsen Vahteran Osku oli suunnitellut reitin. Se ei totisesti seurannut uusia asfalttipaanoja, vaan vanhan asutusalueen taatusti mutkaisia ja paljolti myös sorapintaisia teitä. Hän päräytti keulaan ja sitten vauhdikkaasti lähdettiin matkaan. Keli oli tämän kesän ja syksyn tyypillistä keliä eteläisessä Suomessa. Tie oli märkää ja taivas vihmoi kylmää vettä, milloin sumusateena, milloin isompina pisaroina. Välillä oli tovin satamattakin.

Kireä aikataulu, kova vauhti ja ajo-olosuhteet kyllä pistivät huomion niin itse ajoon, että ympäristön tarkkailuun jäi varsin vähäinen sektori huomiokyvystä. Moni saattoi miettiäkin, että näille viehättäville reiteille pitää tulla joskus toiste vähän paremmissa sääoloissa ja pienemmällä kiireellä. Luonnossa on rehevän ja taas toisaalta äärimmäisen karun rannikkoseudun yleensä pienimuotoiset kuviot. Maakylän rakennushistoriassa ja elämisen mallissa taas näkyvät suomenruotsalaisen menneen jäljet ja nykyiset erikoispiirteet.

## **1600-luvun rautaruukille**

Tunnin mutkatiekurvailun jälkeen pysähdyttiin Fagervikin erikoislaatuisiin maisemiin. Ylen rehevän rotko-maisen purolaakson rinteillä tavoittaa taivaisiin mahtavan suuret vanhat jalavat, lehmukset, tammet ja vaahterat. Tervalepätkin ovat täällä saavuttaneet saman, uskomattoman koon. On ikivanhoja puropatoja ja siltoja ja rakennuksia. Tuntuu kuin yhtäkkiä olisi tullut Keski-Eurooppaan, niin ovat luonto ja rakennukset erilaisia.

Carl Billsten perusti rautaruukin tänne v. 1646 ja toiminta jatkui viime vuosisadan vaihteeseen saakka. Tiiviseen rinnakkaiseloön oli rakennettu rotkoon tehtyjen tehdasrakennelmien vierelle linnamainen herraskartanopäärakennus, erikoisrakenteinen kirkko ja työväestön punamökkinen asunto-alue. Linna ja asuntoalue ovat yhä asutettuja ja hyvin hoidettuja. Ränstyneitä tehdasrakennuksia entistetään vähitellen museolaitoksen toimesta. Nyt on entistämisvaiheessa historiallinen, vesivoimaan perustuva kankivasara. Alueen suuret puistot ovat osittain hoidetut, osin villiintyneet. Mennyt ja nykyaika lyövät kättä kisakummulla, jossa on pysyvä juhannussalko ja pieni tanssilava. Yhdessä punaisessa mökissä on postitoimisto. Täytyy sanoa, että ainakin ensikertalaiselle tämä Fagervikin moniulotteinen kokonaisuus on todella yllättävää kohdata Suomen maaperällä. Tällä kertaa kävelykierroksemme antoi lähinnä yleiskuvan. On varmaan syytä toistekin palata alueelle, ja tilanteessa jossa pätevä opas kertoisi alueen menneisyydestä ja nykyhetkestä. Opaslehtinen kertoi paikasta vain muutamalla

# Motoristi



sanalla. Tosin mainiten sen, että Suomen ensimmäiset perunat ehkä ovat viljellyt täällä.

## Billnäsin välietappi

Fagervikin jälkeen ajeltiin vähän uudempia ja suurelta osalta kestopäällystettyjäkin reittejä. Maisemamuodot olivat nyt paikoin laajakuvioisempia. Tienvarsissa saattoi nähdä vaikean sadonkorjuun seurauksena vielä puimattomia kuroja ja rypsiä, jatkuvien sateiden painamia ja liottamia. Nytkin ajoittain satoi ja tiet olivat liukkaita. Toisena syysetapin ruukkikohteena nähtiin Billnäs. Tosin vain läpiajettuna

ja hetken keskuksessa pysähtyen. Milljöö täälläkin oli "keskieurooppalaista", joskaan luonto ei niin monimuotoista kuin Fagervikissa. Sekä rakennukset että ympäristö ovat enemmän hoidettuja ja nykyasutuksen leima tuntuvampi kuin ensikohteessa. Joka tapauksessa varsin viehättävä alue vaikkapa joskus katsella tarkempaankin. Ja ilman muuta tärkeä rengas tässä ruukkihistoriallisessa kolmiyhteydessä. Siinä suurista kivistä muuratun makasiinin kupeella tauolla oltaessa ei yksi ja toinen voinut olla muistelematta, että Billnäsin kirveet olivat maailman parhaita. Ja siihen samaan liittyen, että Forssassa on jotain kirvestä paljon pehmeämpää "maailman parasta".

## Fiskars: mennyttä ja nykyaikaa

Kolmesta ruukkikohteesta Fiskars on laajin, ja siellä menneisyys ja nykyaika lyövät kättä voimakkaammin. Sen historia tosin alkaa jo 1649, jolloin Peter Thorswösten perustama ruukki aloitti. Tehtiin masuunissa rautaa omille naula- ym tehtaille ja maan sepille. Tuloksena oli se, että ruukki hankki omistukseensa ympäristönsä metsämaita 30 000 ha, jotta valtava hiilentarve saatiin tyydytettyä. Ympäristön väestöstä tuli maatonta ja köyhää. 1757 Kosken Orijärveltä löydetty kupariasiintymä toi myös kuparituotteet tuotantoon. Tehdas tyydyttikin koko Suomen kupariasiatarpeen pitkän ajanjakson. 1837 aloitettiin myös koneiden valmistus. Kuten Billnäsin kirveet, Fiskarsin kuuluisa artikkeli on ollut aurat. Niitä hevosvetoisina on valmistettu n. 1 miljoona kpl, ja sen jälkeen maineikkaita traktoriauroja.

Ruukin kasvaessa siitä tuli kaikki elämänmuodot kattava tuotanto- ja asumayhteisö. Sen rakennushistorian merkityksen takaavat kuulut arkkitehdit C L Engel ja Charles Bassi. Alueen puiset asuntokorttelit ja yhteisön tarvitsemat julkiset rakennukset reheväsä ja erikoisessa luonnonympäristössä takaavat alueesta ainutlaatuisen kokonaisuuden Suomessa. Ja tietysti merkittävän turistinähtävyyden. On ollut onneksi, että Fiskarsin omistajat ja monet ammattimiessuvut eivät ole kantasuomalaisia. Ruotsalaisen veren ohella on keskieuropalaisten ammattimiesten jälkeläisiä. Se on pääosalta taannut sen, että rakennukset ja luonnonympäristö eivät ole joutuneet sellaisen muutosvimman ja hävityksen

kohteeksi kuin suomalaisilla asutetuilla seuduilla. Suomalaiset olisivat pyyhkäisseet 1960-1970-luvuilla Fiskarsin rakennukset maan tasalle ja korvanneet ne elementeillä. Kehityksen ja ihmisten onnen nimissä.

Kun saavuimme Fiskarsin keskukseen, totesimme että täällä olisi nähtävää tuntikausiksi. Kahvikupposen tarpeessa kun olimme, tutuistuimme tietysti ensin paikan kuppilaan, jossa oli nähtävissä seudun viikonvaihteen kaljakulttuurikin. Sitten ajoimme tai kävelimme pienelle, mutta elävästi seudun vaiheet kuvaavalle museolle. Siellä hopeahimoinen herrasmies Claes Ekholm esitteli meille ruukin sekä tuotantohistoriallisia esineitä että omistajasukujen kotielämän perintöä. Hänen verrattomat selvityksensä pistivät "kuolleet" esineet elämään: kertoamaan menneestä ajasta ja sen ihmisistä.

Tuote-esittelyn pienimmät sakset olivat muutaman millin pituiset, erehdyksestä. Ja erehdys oli myös jättiläksiset, joilla Teuvo Aura ja Danny Kaye yhdessä eivät pystyneet katkaisemaan joulukatu Aleksanterin nauhaa. Museon kahvipannuissa oli "torakkasulku" ja pottakin oli kuparista. Tässä C L Engelin piirtämässä pienessä museotalossa käynti elävän opastuksen ja pienen ja keskitetyn aineiston vuoksi antoi Fiskarsin historiasta syvemmän ja elävämmän kuvan kuin tuhansien esineiden suurmuseo olisi antanut.

30 moottoripyörän ilmestyminen myöhäissyksyllä Fiskarsin hiljaiseen lauantaipäivään aiheutti ilmeisen sävyksen monille paikkakuntalaisille. Seudun mopopojat seurailivat hiukan ujoistellen, mutta ilmeet innosta kertoen joukkomme liikehdintää. Reip-



**Joukkomme on saapunut ajelullaan pääte pisteeseen.**

paimmat ryhtyivät juttusille, ja kysyivät kerhon jäsenyyttäkin. Eräs nuorukaisista pyrähti pois ja palasi 1100 kuutioisella japanilaisella näyttämään, että on täällä mopoa isompiakin kuluneuvoja. Suositteli motoristeille käyntiä Fiskarsissa kesällä. Silloin on sakkia ja moniulotteista toimintaa, etenkin seudun kantrimusiikkitapahtuman ja Hangon regatan merkeissä.

Ainakin meistä toimittajista tuntui, että paikalliset ihmiset tunsivat käyntimme näissä kolmen ruukin kohteissa myönteisesti. Ilmeisesti olemme ryhmänä ja yksityisinä turisteina tervet-

leita toistekin. Jäi sellainen tunne, että näissä kohteissa on todella paljon katsottavaa, ja paljon sellaista mitä ei ole muualla Suomessa. Ei ainakaan näin laajasti ja näin lähellä sijaiten.

Ruskaetapin järjestäjille sopii lausua parhaat kiitokset kiintoisasta kierroksesta. Pitäkääpä mielessä kuusysiläiset, ettei kotimaamme tuntemuksensa olisi aukkoa näissä ruukkihistoriallisissa asioissa. Käykää Fagervikissä, Billnäsissä ja Fiskarsissa. Ja onhan lähempänä Turku sellaiset ruukit kuin Teijo ja Mathildedahl.

Eero

## Syyskuun tieliikenteessä 41 kuollutta

Poliisiviranomaisten Liikenneturvalle ilmoittamien ennakkotietojen mukaan sai syyskuun tieliikenteessä surmansa 41 henkilöä. Viime vuoden vastaava luku oli 54. Vuosien 1981–1983 syyskuussa kuolleiden keskiarvo on ennakkotietojen mukaan 50. Tammi-syyskuun aikana kuoli liikenneonnettomuuksissa yhteensä 350 henkilöä. Viime vuoden vastaavana aikana sai surmansa 426 henkilöä.

Loukkaantuneita oli syyskuussa ennakkotietojen mukaan 986 edellisen vuoden luvun ollessa 854. Onnettomuuksia tuli poliisin tietoon 3466, viime vuoden luku oli 3061. Tammi-syyskuun aikana tuli poliisin tietoon yhteensä 29 575 onnettomuutta, joissa loukkaantui 7581 henkilöä. Vastaavana aikana viime vuonna onnettomuuksia oli 27 054 ja niissä loukkaantuneita 7451.

Syyskuussa surmansa saaneista oli miehiä 27 ja naisia 14.

Syyskuun liikenneonnettomuuksissa surmansa saaneista oli autonkuljettajia 11 ja -matkustajia 7. Polkupyöräilijöitä kuoli 5, jalankulkijoita 12 ja moottoripyöräilijöitä 6.

Kuolleista oli 25–49-vuotiaita 12 ja 65-vuotiaita tai vanhempia 13. Ikäryhmään 50–64-vuotiaat kuoli kuolleista 4 ja ikäryhmään 15–24-vuotiaat 9. Alle 15-vuotiaita oli kuolleista 3.

Eniten uhreja syyskuun liikenteessä oli Turun ja Porin ja Vaasan läänissä,

joissa sai surmansa 8 henkilöä. Kymen läänissä oli kuolleita 7 ja Uudellamaalalla 6.

Tieliikenteessä surmansa saaneiden ennakkoluku on jokseenkin lähellä lopullisia tilastolukuja. Liikenneturvan poliisiviranomaisilta saamista ennakkoluvuista puuttuvat lähinnä vain ne onnettomuuksissa vakavasti loukkaantuneet, jotka onnettomuuden seurauksena kuolevat myöhemmin.

## ON OIKEIN



**pitää lasta silmällä**

# Pohjoisen pystymettä -84

22.–23.09. se sitten oli. Nimittäin ensimmäinen virallinen pohjoisen pystymettä-tapahtuma. Viimevuotinen Vuostimojärvellä järjestetty kokoon-tuminen oli vielä epävirallinen ja koe-luonteinen, mutta jo siellä huomattiin, että tarvetta vastaavaan oli.

Tämänvuotisesta tapahtumasta siten olikin koko sivun ilmoitus Motoristi-lehdessä, jota noudatti kiitettävän moni motoristi – myös etelästä. Eihän pystymettä mitenkään ollut rajattu vain pohjoissuomalaisten iloksi.

Napapiirin Moottoripyöärijöiden jämerä puheenjohtaja Nissisen Kari oli ajellut kymmeniä kilometrejä metsäautoteitä ja -polkuja etsiskellessään sopivaa "asentopaikkaa" erämaasta. Lopulta vaikeus taisikin olla siinä, min-kä paikan valitsisi, kun mukavia maas-tonkohtia rupesi olemaan melkein pä-liikaa. "Kyllä muuten keppi-Kawa (ei sentään se suurin) menee melkoisessa ryteikössä ja savivellissä tarpeen tul-len", totesi Nissinen tyytyväisenä ajok-kiinsa. "Ja kun vielä paikallinen opas oli kyydissä."

Kokoonumispaikka löytyi vihdo-in ja metsähallituksellakaan ei ollut mit-tään paikkaa vastaan. Kalastusluvut lä-heiselle järvelle järjestyivät myös ki-vuttomasti. Mahdollisuudet kalanpais-toon siis olivat, joskaan ajankohta ei enää ollut kovinkaan otollinen.

Majoituspuoli hoitui sillä, että moto-risti Niemeliniltä Oulusta saatiin yksi puolijoukkueetelta, it-patteristolta yk-

si (+ kaminat) ja metsähallitukselta yksi. Melkoista haalimista siis. Tällä kertaa esim. Rovaniemen lennosto ei voinut auttaa teltta-asiaissa, koska hei-dän kaikki telttansa olivat juuri korjat-tavana Sodankylässä. Mainittakoon kuitenkin, että muuten kyllä he olisi-ivat mielellään vuokranneet niitä. Ku-ten tunnettua, armeijan perimä vuok-erakalustostaan on yleensä lähinnä ni-mellistä. Tiettyjä suhteita SA:aan kan-nattaa kyllä ylläpitää.

Itse lähdin liikkeelle Kemijärveltä lauantai-aamuna. Pyörä oli tavan mu-kaan pakattu edellisenä iltana. Ilma näytti suhteellisen mukavalta, vaikka-kin edellisen päivän oli satanut lujasti vettä. Rovaniemellä oli tapaaminen vanhan motoristikaverin kanssa. Hän-elle oli järjestynyt sopivasti viikon-loppuvapaata vaimon ollessa matkoil-la. Kyllä se tuo avioliitto taitaa vähen-tää ajohommaa, mutta sitä hauskem-paa se sitten on, oli tämä tuoreehkon aviomiehen ajatus. Syötiin siinä vielä hänen keittämänsä aamupuurot, ei ol-lut meikäläinen malttanut kotoa läh-tiessään edes syödä. Kaupassa käynnit (vaimo tulisi sunnuntai-iltana) jälkeen muu pakkaus sujui häneltä vanhalla ru-tiinilla.

Upeassa, joskin viileäkkössä syysil-massa oli hienoa ajella Kittilän tietä ta-pahtumapaikkaa kohti. Matkan puoli-välissä näkyi erään pikkuisen baarin pi-halla puolenkymmentä pyörää. Arva-simme heti heidän päämääränsä. Tuli

Suopajärvelle johtavan tien risteys. Siitä alkoi mäkinen, hyväkuntoinen sora-tie. Noin kahdentoista kilometrin jäl-keen se muuttui metsäautotieksi. Sen huomasi siitä, että kuopat syvenivät ja pinta karhentui. Toistakymmentä kilo-metriä taivallettuamme kairassa saa-vuimme selvän viitoituksen opastami-na Pystymettä-paikalle. Se paikka oli todella kaunis ruskan viime rippeiden koristaessa vielä jylhää maisemaa.

Yksi teltta oli jo pystyssä ja leiripor-tin rakennus alkamassa. Paikalla hääri Nissisen porukka (olivat tulleet jo per-jantai-iltana) kerhoisi Saarenheimon (Orivesi) ja Majamäen Jaskan (Kemi) avustuksella. Leiriporettiin kiinnitettiin sitten MP 69:n ja Napapiirin moottori-pyöärijöiden liput vierekkäin. Oli ko-mean näköistä!

Tuskin olimme pyörän päältä nous-seet, kun perässämme kuulunut epä-määräinen kumu osoittautui Siilinjär-ven ja Nokian poppoon tuloksi. Juuri he siellä baarilla olivat olleetkin. Oli-vat lähteneet melkein heti meidän pe-räämme.

Siinä sitten ruvettiin asettumaan "ta-loksi". Siilinjärven porukka rupesi reippaasti pystyttämään toista telttaa. Paikka oli melko tasainen. Olisikohan ollut vanha luonnonniitty?

Pianpa paikalle saapui myös moto-risti Hietanen Kemijärveltä. Näin oli-vat Kemijärven matkamotoristit sata-prosenttisesti paikalla! Hetken peräs-tä kuului yksinäinen nelitahtisen jyti-nä. No, sehän oli puolestaan motoristi Huttunen Oulusta. Näkyi vaihtaneen pyörää ja tahteja – vaan ei merkkiä. Vara-akku, laturi ja työkalut muka-naan. Kertoi pieniä ongelmia olleen ajokissaan, vaan hyvin kuitenkin tän-ne selvinnyt.

Oulun suunnalta tuli sitten muita-kin. Tulivat motoristit Niemelin ja Iko-

nen vaimokkeineen (jo ensimmäisessä epävirallisessa mukana olleita!). Pyö-rän päältä noustuaan veijarit Niemelin ja Ikonen tempasivat ensimmäisenä karvalakit päähänsä! Tervola edusti kunniaakkaasti nimimerkki "Pelle", jo-ka oli hommannut "uuden pyörän" nollaamalla ajaen Tuuttinsa matkamit-tarin! Tempu jonka aika harva tekee. Kuhmosta saapui yksi osanottaja, ja Rovaniemeltähän oli useampikin. Lop-pujen lopuksi osanottajia, siis yöpyjiä, oli 29 henkeä! Eli ensimmäiseen epävi-ralliseen "mettään" verrattuna kasvua oli tapahtunut 107 %.

Pienenä, joskin mukavana yllätykse-nä oli Nissinen esikuntineen järjestä-nyt paikalle n. 30 litran sahtitonkan. Se oli hyvissä ajoin pantu käymään hetteeeseen. Se osoittautui erinomaisen hyvän makuseksi. Kuitenkaan sahtia ei nautittu kohtuuttomia määriä, piti-hän aamulla olla ajokunnossa. Tällai-sia hauskoja yllätyksiä voi nimittäin sil-loin aina järjestää, kun väkeä ei ole lii-kaa.

Läheisestä romahtaneesta ikivanhas-ta kämpästä saatiin kätevästi rakennel-tua mukavat istuimet nuotion ympäril-le. Polttopuitahan siitä sai myös enem-män kuin riittämiin. Kirvein ja sahoin ahkerointiin siitä pari hirsikertaa pikku-puiksi.

Porukan käytössä oli myös vene, jol-la saattoi soudella läheisellä järvellä. Kalavehkeet oli joillakin mukana, mutta sintin sinttiä ei nähty, eikä niin-ollen syöty paistettua kalaa. Pysty-mettän ideologiaanhan kuuluu omat eväät. Tämän vuoden vinkkinä voi-daan mainita seuraavaa: Keitä perunat kotona ja pistä pussiin. Perille saavut-tuasi vain paistat ne makkaran kera, niin kylläpä maistuu! (Vihje Niemeli-nin).

Lauantai-iltapäivänä tehtiin "ek-

skursio" läheiselle kuuleman mukaan joskus erakon käytössä olleelle turvemajalle. Puoliksi maan sisään tehty, osin romahtanut pienoinen asumus osoittautui mielenkiintoiseksi paikaksi. Mitenkähän siinä oli pärjätty talvelle? Naapurit eivät ainakaan häirinneet. Oli jännittävä ajatella pitkätkukaisen ja -partaisen erakon joskus mahdollisesti askarrelleen paikalla.

Kävellessämme sieltä pois, rupesi metsä raikaamaan kumeasti. Nehän olivat Napapiirin moottoripyöräilijöitä Rovaniemeltä jotka kymmenkunnan motoristin voimalla tulivat tervehtimään meitä. Eivät malttaneet jäädä kuitenkaan pitemmäksi aikaa. Olisiko paikka ollut heille liian lähellä Rovaniemeä? Kaupungin houkutukset olivat ilmeisesti liian voimakkaat. Me pystymättäläiset olimme kuitenkin valinneet tämän rauhallisen metsäviikonlopun. Tuskin kukaan paikalla ollut valintaansa katui.

Myöhemmin iltanuotiolla oli välitön ja lämminhenkinen tunnelma. Mielipiteitä vaihdettiin asiasta jos toisestakin. Ihmeekseni varsinaiset pyöräasiat olivat vähemmistönä. Olisikohan ympäristö inspiroinut laajempiin näkökantoihin? Esimerkiksi metsän moninaiskäytöstä virisi vilkas keskustelu. Yllättävän moni olikin perillä asioista, ja olihan mukana myös metsätalousneuvojan virkaa hoitava motoristi. "Jos vielä olisi diaheitin ja karttakeppi olleet mukana, niin olisinpa voinut merkitä tämän työpäiväksi", totesi ko. henkilö myhäillen. "Tosin näin mukavassa ja asiantuntevassa seurassa saa harvoin olla", jatkoi sama.

Vitsinikkareita ei tällä kertaa näkynyt joukossa. Ikosen Kari kertoili ystävästään Nuutisesta nimittäin tosijuttu-

ja. Niitä ei kukaan kylläkään ottanut todesta, mutta tuntui naurattavan kaikkia. Eräskin tarina kertoi Nuutisen taidenäyttelyreissusta. Hän änkesi moiseen kerran kun ei ollut muutaakaan tekemistä. Muu yleisö oli ykkösiin pukeutuneet, kun Nuutinen oli normaalissa oloassaan, farkuissa ja villapaidassa. Näyttelyssä tarjottiin tietenkin boolia – no Nuutinen oli osilla – tottakai. Saatuaan mukin käteensä hän siemaisi nesteen suihin lähes siltä seisomalta. Kääntyen tarjoilijan puoleen hän kysyi: "Anteeksi neiti, mutta kärsisköhän tätä santsata kun minä olen autolla liikkeellä." Nyrpein nenin oli tarjoilija täräyttänyt toisen mukillisen. Ilmeisesti Nuutinen oli poikennut etiketistä asiallisella kysymyksellään.

Tietenkin tämä oli kalpea toisinto Ikosen värikkästä esityksestä. Kaitenlaista oli kuitenkin tämä Nuutinen ehtinyt nuoresta iästään huolimatta tehdä.

Ilta venähti tietysti myöhäiseen ja oli säkkipimeää nukkumaan kömmittäessä. Onneksi tuli iselläni taskulamppu mukaan. Teltassamme oli täysi miehitys, ja osin keskustelu jatkui myös siellä lyhdyn luodessa kodikasta tunnelmaa ja kaminan hohkaessa lämpöä. Mutta jotain puuttui! Joo, sehän oli se märkien jalkarättien huumaava tuoksu, joka aina liittyi armeija-aikojen telttailuun. Joku väittikin yöllä herätessään luulleensa olevan jälleen kertausharjoituksissa! Kipinävuoja ei oikein saatu pyörimään, ja joku tuntui aamuyöstä kovasti syttytelevän kaminna. Eipä silti, ainakaan itseäni ei paltellanut koko yönä. Vierustoveri oli muuten patjan puutteessa konstruoinut kuusenhuvuista paksun patjan ja nukkui korkeammalla kuin muut. Siel-

tä hän sitten jonkin kerran vierähteli alaskin, kun havupatjasta oli muotoutunut kupera!

Sunnuntai-aamuna aikaisin täytyi Siilinjärven ja Nokian kavereiden ym. pitkämatkalaisten lähteä kotimatalle. Ko. porukka osoitti fiksuutensa purkamalla ja pakkaamalla käyttämänsä teltan ennen lähtöä. Toivottavasti heillä oli antoisa reissu – mukaan vaan ensi vuonnakin.

Omassa telttakunnassamme innostui Niemelinin Pekka paistamaan räiskäleitä kaminan päällä. Tyylinmukaiset heittokäänöksetkin sujuivat mestarin ottein. Niitä räiskäleitä "siunaan-tui" sitten ihmeellisesti kaikille teltan asukeille! Vihje: Räiskäleiden paisto on suorastaan oma ohjelmanumeronsa. Ainakin maukas.

Me lyhyempimatkalaiset purimme sitten jäljellejääneet kaksi telttaa ja siivosimme alueen. Kaminat, telttapaketit ym. romppeet pakattiin sitten pusikkoon taitavasti kätettyyn outoon ajoneuvoon. Siinä oli täyskate ja alla neljä pyörää. Merkki oli joku "Kadett".

Vielä kun ajelimme joukolla Rovaniemelle eri tietä kuin tullessa, niin siitakin muodostui pientä vaihtelua. Tiemme erkanivat sitten Rovaniemellä, toiset lähtivät kohti etelää ja minä koilliseen Kemijärvelle. Sitä ennen kaverini ja "viikonloppumotoristi" tarjosi maittavan päivällisen luonaan (vaimo oli tullut kotiin). Saatoipa olla erinomaisen tyytyväinen tällaiseen "metsäläisviikonloppuun". Kyllä nämä pienimuotoiset tapahtumat taitavat sentään olla niitä parhaita.

Muisteli mukanaelänyt

Jaakko Pöykiö  
MP 69/NMP ry.



KRYSTALL-

RALLY-85

Paikka Savalen Fjellstue Österdalen. Aika 24.-27. tammikuu 1985. Majoitus 2-4 heng. huon. Hinnat torstai – sunnuntai 650NKR/henk. Perjantai – sunnuntai 570NKR/henk. Lauantai – sunnuntai 320NKR/henk. Hintaan sisältyy päivällinen tulopäivänä ja aamiainen sunnuntaina. Maksun ja ilmoittautumisesi lähetät ennen 12. tammikuuta 1985: Savalen, Fjellstue N—2500 TYNSET NORGE Maksu Postisiirto 36 83 802 tai pankkisiirto 6170 05 09507. Ellet ole ennakoilmoittautunut, niin varaudu sisämajoituksen olevan täynnä.

Tervetuloa viettämään mukavaa viikonloppua toivoo Leif Arnesen, Styri 2080 Eidsvoll, Norge.





## Puheen- johtajan palsta

### Hel tonttu-ukot hypikkää!

Armoton merkki siitä, että taas on yksi vuosi suomalaisen moottoripyöräilyn historiassa kulumassa umpeen, on tämä kädessäsi oleva vuoden viimeinen Motoristi-lehti. Aika tuntuu kuluvan sellaista vauhtia, että joskus jou-

tuu väkisinkin miettimään itse aikaa ja toisaalta aikaansaannoksia erillisinä kokonaisuuksina. Tämä siksi, että jos nivomme nämä käsitteet yhteneväksi kokonaisuudeksi, kuten yleensä, niin ainakin ulkopuolisen silmissä kulloinkin kyseessä olevan asian tai tehtävän edistymisvauhti näyttäisi olevan tasan nolla. Aikasidonnaisuus on kuitenkin tätä päivää, ja vaikka kuinka yrittäsimme vakuuttaa itsellemme, että tämä harrastus on irti ajasta, niin sitähan se ei ole ainakaan kerhotasolla. Kerhon on toimittava niin monen tähän harrastukseen liittyvän ulkopuolisen organisaation kanssa, joille meidän harrastukseemme liittyvä toiminta on jokapäiväistä työtä, että jo tämä sitoo kerhonkin toiminnan tiettyihin aika-tauluihin, tavoitteisiin ja päämääriin.

Tämä pitkä, monimutkainen ja jouluun täysin kuulumaton johdanto ajaa takaa sitä jo tutuksi käynnyttä kerhon toimintojen prioriteettijärjestystä, josta on ollut kysymys jo aikaisemminkin. Toivoisin todellakin, että tämä kerho eli te, arvoisat kerholaiset, antaisitte jotakin palautetta kerhomme toiminnasta, tavoitteista, toimintatavoista, nykytilasta, tulevaisuuden toi-

# HYVÄ YSTÄVÄ !

KONTIORALLI 1985, 5.-7. HEINÄKUUTA  
ON PALVELUKSILTAAN VAATIMATON,  
"TULPPIOMAINEN".

TUPAKKIA JA LIMSKAA -LINJAN  
KIOSKIPALVELUT PAIKALLE  
JÄRJESTETÄÄN. MUUN OLEMISEN SUHTEEN  
OMAVARAISUUS ON EDUKSI.

**NÄHDÄÄN KONTIOSSA 1985**

veista tai yksinkertaisesti lista niistä asioista, joita te pidätte tärkeinä kerhomme toiminnassa.

Vai onko mahdollista, että kaikki ovat tyytyväisiä kerhon nykyiseen toimintaan ja aikaansaannoksiin? Jos näin on, niin sekin olisi varsin mieluista kuultavaa. Ongelma on vain siinä, että kun ajoimme tätä moottoripyörää pilkkopimeässä rikkoontuneella ajovallolla pitkän matkan monta vaikeutta voittaen ja sitä yhtä ainoaa pyörän alla tuntuvaa tietä seuraten, niin nyt aamun sarastaessa erotamme monta valinnaista tietä, eikä kukaan ole sanomassa mikä niistä kannattaisi valita.

Sanottakoon vielä selvyiden vuoksi, että jos joku kuvittelee edellä kirjoite-

tun perusteella, että kerhomme olisi ajautumassa jonkinlaiseen identiteettikriisiin, niin siitä ei ole kysymys. Hallitus on tähänkin asti toiminut pitkälti omin päin kerholaisten antaman "avoimen valtakirjan" turvin, mutta kun kysymys on kerhotoiminnasta, jossa kaikki toimivat ja puhaltavat samaan pakoputkeen, niin kentältä odottaisi selvempiä kannanottoja kerhomme linjasta.

Käsitelty aihe ei otsikosta huolimatta ollut mitenkään joulunainen, mutta uskon, että meistä itse kukin kaikesta huolimatta alkaa hiljalleen virittäytyä joulun rauhaisiin tunnelmiin, ja kyllä sitä vielä tonttuinakin hypitään!

Rauhallista Joulua kaikille!



Tässä oli varauduttu mahdollisen sateen varalta katoksella.

Kaikkein erikoisin oli Manun porukan Kotä sisällä palavine nuotioineen, savu tuprusi komeasti kodan harjalta taivaalle.

## Pystymettä M/-84 jälleen Tammelan metsäylängöllä

"Tänne Pystymettään ovat ajelleet ne hullut, jotka eivät tänä viikonloppuna menneet hirvijahtiin," sanoi heti alkajaiseksi eräs "perusmotoristien" luokkaan kuuluva osallistuja, joka vesisateessa saapui Tampereen tuoltapuolen. Tammelan suuren metsäylängön kivikkoiselle mäntykan-kaalle tosikirkkaan Saarijärven rantamalle näitä hulluja ajeli nyt yli kahden ja puolensadan, tarkasti sanottuna 257. Sää oli vuoden tyylin mukaisesti ns. epävakainen, mutta antoi sentään sateettomiakin tunteja ja auringonkin pilkkahtaa. Kokoon-tumisen puitteet ja paikat olivat valmiiksi hoidelleet Jokioisten seudun kuusysiläiset Pekka, Jusu, Tapsa ja Kekku.





**Pystymettän tunnelmissa Nastolan Virtanen ja kumppanit tavoittivat pohdinnassaan motorismin syvimmän olemuksen. Virtanen oli myös sitä mieltä, että tällainen erikoistapahtuma vaatii oman tyylinsä pukeutumisessakin: oli valkea paita ja punainen kravatti, mutta lämmönantajina kunnon vanha puoliturkki, pussihousut ja vanhan tyylin kumisappaat.**

**Timo Myöhänen Valkeakoskelta ja veljekset Terho ja Pauli Tossavainen Espoosta leiriytyivät rantarinteelle, josta upea näkymä puhdasvetiselle Saarijärvelle.**

Pystymettä paisuu kuin entisen akan pullataikina, muttei vielä sentään yli laitojen ja aitojen. Jo perjantai-ilta löi ensi Pystymettäkokoontumisen osallistujamäärän: 40 saapui jo silloin. Olisi varmasti turhaa rutinaa, jos valittua paikkaa joku moitti. Kuiva kangasmännikkö ennätysateisena syksynä kesti, varsinkin kun sammalen alla oli aikoinaan vesimassojen huuhtelussa paljastunut nupukivikko. Tätä kivikkoa oli mukavasti paljaana sillä polul-

la, jolle leiripaikalle poikettiin metsäautotieltä. Liukkaiden kivien lisäksi oli polulla lisäliukastetta sadesyksyn limaisista lehdistä. Pitihän Pystymettään tulijoilla olla sentään pätkä "tuskien taivaltakin". Siitä kai joku pyörämerkkien ja ajotapojen tuntija olisi voinut tehdä pienen tutkielman miten eri tavoilla erilaiset pyörät ja kuljettajat ja kuormat tästä osuudesta selvisivät. Ainakin Hakalan Reiskan "pikkutossu" siinä pompotteli mukavasti. Jo-





Pystymettän koiralta Roy'lta ei pallo ollut hetkeäkään hukassa. Isäntäväki Eila ja Teuvo Andelin olivat Pystymettässä ensikertalaisia.

**Muodollisuuksilla ei Pystymettäväkeä rasitettu. Nimen sentään kirjasi tapahtuman isäntä Keijo Lumme, muttei kotipaikkaakaan kysynyt.**

ku raskaan "eliittipyörän" kuljettaja taas saattoi sääliä itseään ja pyöräänsä, että tällaiseenkin piti tässä syksyisessä motoristin hulluudessa joutua.

Tietty määrä hulluuden riemua ja uhmaa säitä kohtaan on Pystymettäpahtumassa (Talvirallista nyt puhumattakaan). Tietty perusjoukko, vuosi vuodelta lisääntyvä, sinne ajaa ja siitä omalla tavallaan nauttii. Aivan suoraan keskusteluissa pohdittiin, että jonkinlaisia masokisteja, itsensä kiduttajia tässä ollaan. Mutta eikös sitä samaa ole monessa muussakin urheilulajissa, joihin sydämellään, aivoillaan ja ruumiin joka solulla heittäytytään. Hyvin monelle Pystymettä on tärkeä

ajokauden päätöskokemus: siellä tapaa samointuntevat kaverit, siellä kerataan ajokauden kokemuksia, siellä luodaan tosimotorismin todellisinta olemusta. Siellä etsitään pientä mitta-kaavaa, jossa tapahtuma ei ole liian suuri ja hajoitettava. Eräs aivan nuori motoristi sanoi: Pystymettän parhaita puolia on se, että täällä syntyy enemmän keskustelua kuin muissa kokouksissa.

Pystymettän nostalgiakin välähtää: silloin oli aidointa ja läheisintä kun kaikki osanottajat mahtuivat saman nuotion ympärille. (Samaahan muistelevat Kontiorallinkin alkuaikojen pioneerit). Pystymettässä on myös miehisen leirielämän tuntua: partioleirien





Tällä laavulla herkutelttiin paahtoleivillä ja kahvilla. Myöskin hienoin näköala välittömässä rannan tuntumassa. Kiitos kahvista.

vä sinne itse, koettava ja elettyvä se kaikkinen ulottuvuukseineen ja epämu-kavuukseineen.

Meillä toimittajilla ei ollut terveydel-listä riskivaaraa jäädä sinne yöksi. Sil-läkin tapaa me tavallaan suojelimme tapahtuman omaa intimiteettiä. Toi-mettomina me sitä iltayötä emme viet-täneet. Rakentelimme Motoristin jou-lunumeron teksti- ja kuva-aineistoa. Jotakin aidosta Pystymettän tunnel-masta jäi mieltä lämmittämään. Sun-nuntai-aamun sateista säätä katsellessa hartaana toivoi, ettei urhoollisten Pys-tymettään ajaneiden kajaanilaisten ja raahelaisten motoristien ryhmän tarvit-sisi räntäsateessa kotiinsa palata. Tal-ven selvät merkit kun ovat nyt juuri työntymässä kohti eteläistä Suomea.

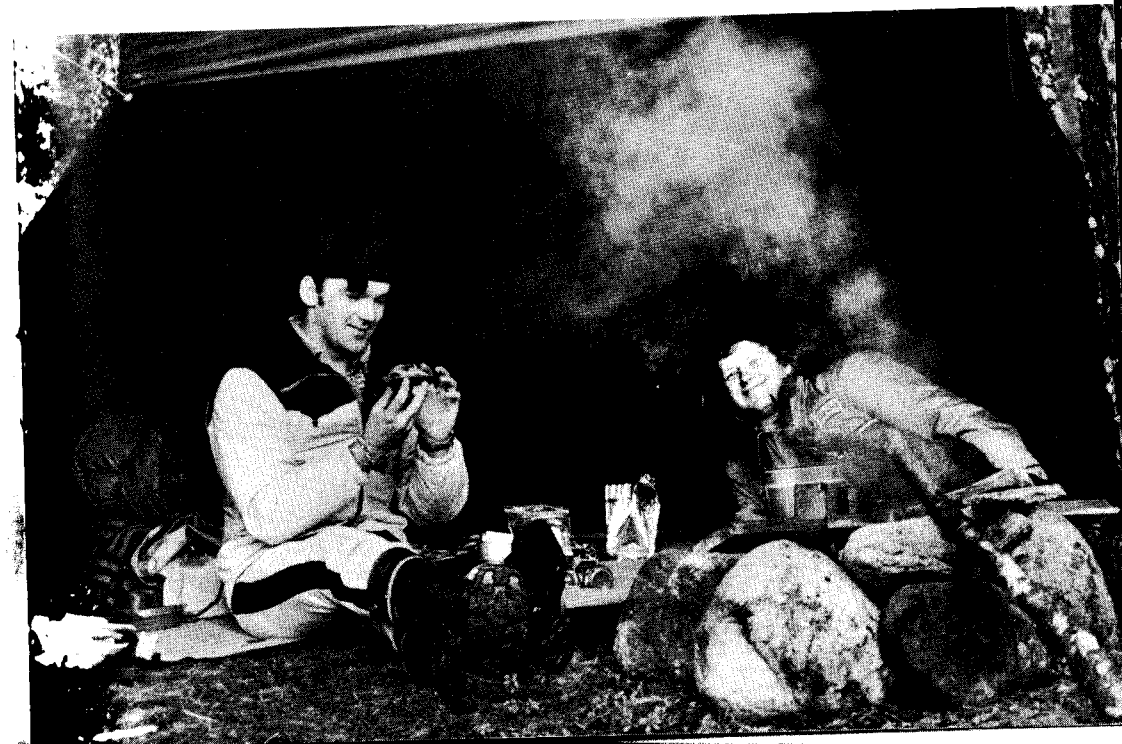
Eero

nien tuntemassa puolalaista alkuperää olevassa nuotiolaulussa laulettiin.

Korostunutta ajoneuvonäyttelyn tuntua Pystymettässä ei ainakaan vielä vahvemmin ole. Olihan siellä mukana hiukan pyörähistoriaa: Mestariestistä-jä Simo Nieminen ajoi paikalle varsin viimeistellyllä Jawalla, ja aikaansaai monissa nostalgisten muistojen herää-misen. Uusinta Jawakalustoa edustivat parin pääkaupunkilaistytön linjakaat mopot, joiden modernisuus varsin hy-vin sopeutui Pystymettän tapaiseen ko-koontumiseen.

Koska Pystymettä on maamme mp-kokoontumisista ehkä intiimein ja vä-hiten julkinen ja kaupallinen, meidän toimittajienkaan ei ole syytä sitä varsin laajasti julkistaa. Motoristin on mentä-

Teltta oli kaikkein yleisin asumisen muo-to, taustalla pystytetään laavua.



# Pystymettä järjestäjän silmin

Viides Pystymettä pidettiin Tamme-  
lassa, Portaan Saarijärvellä. Kauniin  
ja hyvinhoidetun alueen omistaa Oy  
Finlayson Ab. Luvan myönsi metsän-  
hoitaja, johtaja Matti Haapala. Hänel-  
le kiitos koko kerhon puolesta!

Järjestelyporukan muodostivat Pek-  
ka Ojansuu, Koivulan veljekset ja alle-  
kirjoittanut.

Perjantain ja lauantain välisenä yö-  
nä oli paikalla 40 henkeä. Aamuyöstä  
alkanut vesisade herätti kysymyksiä:  
muuttuuko sade lumeksi? Millaiset  
mahtavat olla kelit Keski-Suomessa?  
Tuleeko lauantaina paikalle 100 vai  
200 motoristia?

Vesisade taukosi aamulla, ja lammi-  
koiden valtaamalta polulta alkoi kuu-  
lua pyörien ääntä. Eräs uusmaalainen  
motoristi valitteli huonoa tuuriaan:  
perjantai-iltana paloi pyörästä penkki  
ja takalokasuoja sekä makuupussi.  
Lauantaina pyörä heitti miehen kura-  
lammikkoon ja sänisestä sadepuvusta  
tuli tasaisen ruskea.

Porukkaa saapui paikalle tasaisesti  
koko päivän ajan. Viimeisiä tulijoita  
olivat kajaanalaiset ja raahelaiset. Kun  
nimet laskettiin, voitiin todeta uuden  
ennätyksen syntyneen: 241 osallistu-  
jaa, heistä päiväkäyntiläisiä 17.

Erittäin huomionarvoinen seikka on  
se, että ensikertalaisia oli Pystymettä-  
sä peräti 114. Maine on siis levinnyt te-  
hokkaasti!

Lauantai-ilta kului mukavasti tuttu-  
jen kanssa tarinoidessa. Monenlaista  
ohjelmaakin oli tarjolla, vaikka oltiin-  
kin Suomen alkukantaisimmaksi mai-  
nostetussa kokoontumisajossa. Raahel-  
laisten teltassa pidettiin lätykkeit, kii-  
tos vaan Asukkaan Penalle, joka toimi  
kokkina.

Jörgen ja muut itäpyöräihumut puo-  
lesta järjestivät dia-illat. Virta  
sähkölaitteisiin otettiin sivuvaunussa  
kuljetetusta generaattorista. Olisi mie-  
lenkiintoista tietää, mistäpäin maail-  
maa oli kotoisin tämän porukan kahvi.  
Todella tulista tavaraa, kun syttyi pala-  
maan kesken kiehumisen!

Myöhään illalla nähtiin sitten Pysty-  
mettän historian ensimmäinen kunnan  
tappelukin. Kansalainen X kaatui pi-  
meässä kansalaisen Y:n teltan päälle.  
Teltta repeytyi, ja tästä kimpaantunee-  
na Y kävi X:n kimppuun. Tulostakin  
syntyi: yksi katkennut hammas. Ikävä  
välikohtaus, joka toivottavasti ei tois-  
tu!

Erään kolmepuolikkaan Hondan  
käynnistystoimenpiteistä tuli sunnun-  
taiaamun värikkään ohjelmanumero.  
Ikäloppu pyörä olisi vielä halunnut jat-  
kaa viikonloppua. Kun joku kysyi  
tankkiin teipatun kartan merkitystä,  
kerto vieressä seisoskellut J. Laurila,  
että karttaan on merkitty jo etukäteen  
pyörän tuleva upotuspaikka.

Pyöräkanta on Pystymetässä aina  
ollut monipuolinen. Mielenkiintoisim-  
mat laitteet tällä kerralla taisivat olla  
Citroenin koneella varustettu BFG  
1300, sivuvaunullinen Thunder 500 (lu-  
xusmalli?) sekä vasta reilut 200 km  
ajettu niinikään sivuvaunullinen Ural.  
Näiden lisäksi sitten suuri määrä japse-  
ja ja muita itäpyöriä.

Kyllä asia on niin, että Pystymettä-  
sä on aina mukava olla. On sitten osal-  
listujana tai järjestäjänä. Ensi vuonna  
tavataan, huhujen mukaan jossakin  
Kotkan suunnalla!

Keijo Lumme

**Muutama kilometri aitoa metsäautotietä  
"etäännytti" tulijat asvaltilta Pystymet-  
täympäristöön.**



**Yhtä ja toista**

## **Korvakuuloilta ja nähtynäkin**

Jotakin kerrottavaa on kertynyt taas tällekin palstalle. Viime numerossa julkaistu runo ainakin on saanut vastakaukua. Pystymättässä motoristit Petteri ja Risto pyysivät toimittajia välittämään kiitokset ja terveiset kyseisen runon kirjoittajalle. Arvelivat tuntevan sa tekijän ja ainakin osaksi olleensa ns. inspiraation lähteenä ja aiheen antajana kyseisen runon syntymiseen. Niin että siltä tuntuu, että motoristit tuntevat sekä itsensä että toisensa. Ja jos sitä joskus vähän raaputellaankin se tekee enemmän hyvää kuin kipeää.

Toimittajille kerrottiin että on ilmestynyt kirja, jossa todella on onnistuttu sanoin ja kuvin kuvaamaan motorismin, motoristin ja moottoripyörän todellinen olemus ja sen ulottuvuudet. Ja missäpä se muualla olisi niin hyvin pystytty tekemään kuin Englannissa. Opuksen suomentamiseksi on ryhdytty tunnustelevaan mahdollisuuksia. On kerhomme hallituskin tässä asiassa myönteisesti mukana. Joten toivottavasti perässä kuuluu ja näkyykin. Jotta suomentamishomma saisi menestyksellisen päätöksen, se tietysti edellyttäisi motoristien mielenkiintoa hankkia tämä teos. Jos ei muuten raha riitä niin muutama ajokilometri vähemmän ja siitähän tulee sitten aikaa tutkia ostettu kirjakin. Koetamme pitää huolen, että asian edistymisestä tiedotetaan ja kirja sopivasti esitellään lehdessämme.

Koska muuten olet viimeksi käynyt elokuvissa, oikein elokuvateatterissa?

Jos vaikka et yleisesti elokuvia harrastaisikaan, nyt vihjeenä että olisi merkittävä amerikkalainen filmiuutuus, jossa lähinnä jengimotorismin ilmiötä ja nostalgialla luodataan varsin asian- tuntevasti.

Käsi kirjoituksen on laatinut nuorisokirjailija, jolla on omakohtainen vahva tuntuma siihen mitä hän kuvaa. Ohjaajana on maineikas Coppola ja näyttelijöiksi hän on valinnut nuoret tuoreet näyttelijät, ei kiiltokuvatyyppejä vaan aitoja nuoria ihmisiä lihaa, verta ja tunnetta. Filmin nimi on Taistelulakala (nimen symboliikka selviää filmiä katsottaessa) ja tapahtumapaikkana on amerikkalainen suurkaupunki. Sitä muutama vuosi sitten hallitsi moottoripyöräjengi ja sen muistona on muutamilla seinillä vielä mustalla vedetyt tekstit: The motorcycleboy reigns (tämä on suomennettu tyyliin: prätkäkundi hallitsee). Filmin keskeinen hahmo on paikkaansa ja identitettiään etsivä nuorempi veli, joka ihannoii jo muualle poistunutta vanhempaa veljeään, jengikuningasta joka teki mitä tahtoi, muttei aina tiennyt mitä tahtoi. Ja jota muut ihailen ja usein pelätenkin seurasivat, jota poliisit osin pelkäsivät ja vihasivatkin. Jengi hajosi samojen lakien mukaisesti kuten tällaiset jengit aina ovat hajonneet, ja nyt sitä nopeutti heroiini, joka peruuttamattomasti tuhosi jengin syvimmat ihmissuhteet. Nuorempi on filmin keskushahmo. Vanhempi veli palaa, tajuaa tilan-

teen, palaa hetkeksi vanhaan rooliinsa mutta tietoisesti johtaa sen vaiheeseen, jossa itse tuhoutuu, mutta samalla avaa mahdollisuuden nuoremman veljensä pelastumiseen ja kypsymiseen. Tuhon hetkellä hän huutaa nuoremmalle veljelleen: ota moottoripyörä, seuraa jokea ja aja niin pitkälle kunnes kohtaat valtameren.

Uskoisin että tämä filmi olisi useimmille tosi motoristeille vahva elämys. Se on hyvin tehty ja loistavasti näytelty. Meidän aikamme nuoriso- ja elämäntapakuvauksena se on tavallaan puhutteleva jatko joku aika sitten tehdyille The Outsiders (Suomessa: Kolmen jengi). Itse aikoinani kirjoittelin parillekin nuorisolehdelle elokuvaesityksiä ja arvosteluja. Asettaisin tämän

filmin ihan kärkipäähän, motorismin ulottuvuuksien kuvauksena samaan ryhmään kuin The Wild One (Marlon Brando), Easy Rider ja Scorpio Rising. On valitettavaa jos Taistelulakala ei markkinoida videona, mutta näin voi käydä, koska filmin kipeä elämänt realismi ei ole tyyppillistä väkivalta-porno markkinatavaraa, ja se jopa voisi saada katsojan jotain ajattelemaan ja nykyajasta tajuamaan

Ikävä uutinen kantautui toimittajien korviin Pystymättän jälkeen. Kertojat toivoivat, että sen on syytä tulla laajemmaltikin motoristien tietoon, vaikka se nyt himmentää kuvaa motoristien väkivallattomista kokoontumisista. Pystymättässä myöhään yöllä näet eräs motoristi pahoinpiteli toisen mo-

Kirjelähetys

Posti-  
maksu  
1,40

**Moottoripyöräkerho 69 r.y.**

**Hanna Kinnunen  
Koudantie 15 B  
00760 HELSINKI**

toristin aika pahasti. Käytti sekä nyrkiniskuja kasvoihin ja potkuja sinne ja tänne. Jopa lähinnä paikalle joutuneet arvelivat, että jos kaverit eivät olisi päässeet väliin, seuraukset olisivat voineet olla miten vakavat tahansa, sillä iskijä oli päässyt niin kovaan vauhtiin. Tosin tilanteen syntymiseen pieksetyksi tulleella on syynsä. Hän pimeässä, vahvasti humaltuneena kompuroi erään teltan rikki, ja siitä teltan omistaja raivostui ja otti oikeuden omiin käsiinsä. Ja vihan vimmassa "rankaisu" muuttui selväksi pahoinpitelyksi ja kohtuuttomaksi kostoksi. Kaverien ja toimihenkilöiden väliintulo sitten rauhoitti tilannetta ja asianomaiset tietävästi sopivat keskenään. Tätä kirjoitettaessa ei kylläkään ole tiedossa, olivatko pahoinpidellyn vam-

mat niin pahat, että vaativat lääkärin hoitoa. Tällöin tapauksen joutuminen jatkokäsittelyyn voi olla mahdollista.

Motoristien parissa on eletty lukuisia yhteisiä kokoontumisia, ettei ole voitu edes kuvitella, että tällaisen asteen välikohtausta voisi tapahtua. Tapahtuneen jälkeen on syytä tutkiskella. On ilmeisesti ainakin varauduttava siihen, että jos aggressio jossain leimahtaa, silloin ollaan niin paljon "veljiensä vartijoita", että estetään tilanteen jatkuminen mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Jos on kavereita, joiden oma hillintä ei pelaa, muut palauttakoot heidät järjestykseen. Niin ikävää kuin se on niin asianomaisen kuin ulkopuolistenkin kannalta. Aito toverikuri on tervettä järkeä.

Eero

## ILMOITUS OSOITTEENMUUTOKSESTA

Jäsennumero: \_\_\_\_\_

Nimi: \_\_\_\_\_

### Uudet osoitetiedot

Jakeluosoite: \_\_\_\_\_

Postinumero: \_\_\_\_\_

Postitoimipaikka: \_\_\_\_\_

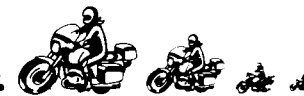
### Muita tietoja ja ilmoituksia kerholle:

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_



**MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 ry.**



## Pöytäkirja

Hallituksen kokous 4.11.1984

Aika: 2.11.1984

Paikka: Hollola

Läsnä: Jaakko Laurila, Pekka Voutilainen, Pertti Saarenheimo, Keijo Lumme, Erkki Saloniemi, Raili Kinnunen, Aki Oura, Guy Wikström, Jouni Valkeejärvi, Mikko Sani.

1. Kokouksen avaus, puheenjohtajaksi valittiin Jaakko Laurila ja sihteeriksi Raili Kinnunen.

2. Keskusteltiin talvirallista. Sani/Saloniemi kertoi, että paikka on vuokrattu, polttopuista kysellään mahdollisimman halpaa tarjousta. Teltat pyritään vuokraamaan armeijalta. Ruokahuolto on sovittu ja toimii Risto Komosen hoidossa, ja Risto on lupautunut pitämään rallipaikalla pienimuotoista kioskia. Ohjelmapuoli on auki vielä, tiedusteluja on suoritettu. Talvirallin järjestäjät kokoontuvat vielä kerran tai kaksi viimeistelemään toimintaa.

3. MP-näyttely-asia ei ole kerhon osalta selvä. Puheenjohtaja hoitaa asiaa. Päätös asiasta tehdään marraskuun aikana suuntaan tai toiseen.

4. Pystymettä onnistui jälleen hyvin. Osallistujia oli 241, joista ensikertalai-

sia oli niinkin huomattava määrä kuin 114. Runtas ensikertalaisten määrä osoittaa, että tämän kaltainen tapahtuma on tarpeellinen. Ja esiin tullut halukkuus järjestää pystymettä-kokoontuminen kerholaisille, on mieltälämmittävän innostunutta.

5. Kerho myönsi monivuotiselle jäsenelleen Seppo Järviselle pienen matkaavustuksen kilpailumatkalle ISDE-kisaan Hollantiin.

6. Huhtikuussa pidettävää NMR:n kokousta valmistelee Guy Wikström. Kokouksen pitopaikasta ja osallistujamäärästä ei ole vielä tarkkaa tietoa.

7. Kontiorallin osallistumismaksusta hallitus päätti seuraavaa: Lapset 0-12 vuotta ilmaiseksi, kaikki muut osallistujat maksavat täyden maksun. Jälki-ilmoittautujilta eli kontrollissa maksavilta veloitetaan 10 mk lisämaksu.

8. Matkakuluja korvattiin seuraavasti: Aki Oura 85 mk, Keijo Lumme 58 mk, Jouni Valkeejärvi 35 mk, Pekka Voutilainen 55 mk, Pertti Saarenheimo 80 mk, Raili Kinnunen 70 mk, Jaakko Laurila 60 mk.

9. Puheenjohtaja päätti kokouksen.

Jaakko Laurila  
puheenjohtaja

Raili Kinnunen  
sihtööri





Jämsän-Seudun Moottorikerhon Seppo Järvinen Assenin varikolla katsastukseen menossa numerolla 194.

## Seppo Järvisellä moottoripyöräily veressä

Monet moottoripyöräilyn harrastajat keskittyvät yleensä lajin johonkin haaraan. On matkapyöräilijää, crossaria, jalanlaahaajaa ja monen monta muuta harrastajaryhmää. Jämsän Äijä – Seppo Järvinen on kuluttanut ai-

kaansa monen moottoripyöräilyn osaluokan parissa. Pyöreän kymmenen vuoden aikana on taakse jäänyt toista sataa endurokilpailua, crossikisoja sekä monen monta kokoonumisajoa.

MP 69:n jäsenenä ”Sepi” on ollut

vuodesta -76 lähtien. Matkaa tuli taitettua tavallisimmin 500 cc:n -78 mallin Suzukilla. Vaikka Seppo Järvinen tunnetaan vannoutuneena endurokuskina, kerkisi Sepi yleensä ajamaan 10 000 kilometriä matkapyörälläkin kesäisin. Viime vuosina ovat ajotouhut jonkin verran hiljentyneet. Perhe vaatii oman aikansa. Perheen juniori Mikko on vielä niin pieni ettei minimotokaria ole vielä tarvinnut hankkia. Mieliinpainuvimpina ovat Järviselle jääneet muistiin Vekarajärven talvirallit. Talviralleissa tuli käytyä sivari-MZ:lla, sekä omalla KTM-enduropyörällä.

– ”Parhaimmillaan oli 32 astetta pakkasta, kun kävimme Aallon Ramin kanssa sivarilla Vekaralla.” Ilman vaikeuksia silloinkaan ei selvitty. Tenttupullon kanssa piti sulatella kaasaria moneenkin otteeseen.

– ”Kerran seikkailin talvirallista Joutsan kautta Kotarilla. Onneksi Viron Matti tuli Pannoniallaan samaa reittiä. Matin Pannoniasta piti ottaa bensaa monta kertaa. Kotari vei viisi-toista, siinä missä Pannonia kolme litraa. Joutsassa kävimme herättelemässä huoltoaseman pitäjän. Sieltä sainkin bensaa ja pääsin Kärkisten salmen kautta kotiin.”

Tarinoita Sepillä riittäisi talviralleista, vaikka muille jakaa. Muista koontumisajoista on ehkä Kontioralli tullut koluttua useimmin. FIM-rallissa Ranskassa Sepi kävi vuonna -76, tuolin Kari Rauhamäen takapulpetissa.

Moottorikerhotoiminta on myös Järviselle tuttua. Seppo oli useita vuosia J-SMK:n sihteerinä. Paikka kerhon hallituksessa on ollut sen jälkeen vakio. Seppo Järvisen nimi on liitetty moneen kilpailunjärjestelyyn. Asiat, jotka Seppo ottaa hoitaakseen, myös hoituvat.

Liikennepuolella EA koulutus on

tuttua. Ennakoivan Ajon kouluttajaksi Järvinen kävi Haukiputaalla likimain -80. Monilla EA-kursseilla Seppo on vastannut lähinnä käytännön harjoitusten järjestelystä. Tällä hetkellä tuntuu siltä, että liikennekoulutus kerhoissa on mennyt pois muodista.

Iältään 30-vuotias Seppo Järvinen on toisaalta nuori tekijä motoristien joukossa. Eipä silti, sarkaa on vielä jäljellä. Tultuaan viime keväänä maaliin kymmenenneltä päitsiltään totesi Sepi ykskantaan: ”Tämä on kivaa, tätä minä rupean ajamaan. . .”

## Myytäväenä

lähes pilkkahintaan seuraavat välineet HONDA-pyörästäni (uudet): – 3 kpl vilkkua (12 V) – 2 peiliä 22 cm:n varrella, läpimitta 11,5 cm. Tiedusteluja voit tehdä puh. 931-31 212/346 (t.), 432 114 (k.).

Puheenjohtaja myy esittelyssä olleet uudet ja käyttämättömät PIPER 4-1 pakoputkistot seuraaviin pyöriin: Honda CB/KZ 750-900, Kawa 1000-1100, Suzuki 750 GSX, Katana, Yamaha XS 1100. Putket ovat maalaamattomia, ei huoltotoimien tiellä, ei sovitungsongelmia. Ovh. 1.325,- mk. Nämä putket 860,-/kpl. Putkia jäljellä vain muutama kpl/pyörä. Hinta on niin halpa, että kannattaa ostaa vaikka vaimolle joululahjaksi!

Puh. 913-21 723/Joulupukki.

Myydään sivuvaunulla varustettu Kawasaki Z 1100 A -83, aj.n. 20000 km. Var. Kate laukut ja EML-sivari. Puh. ilt. 913-56 018.

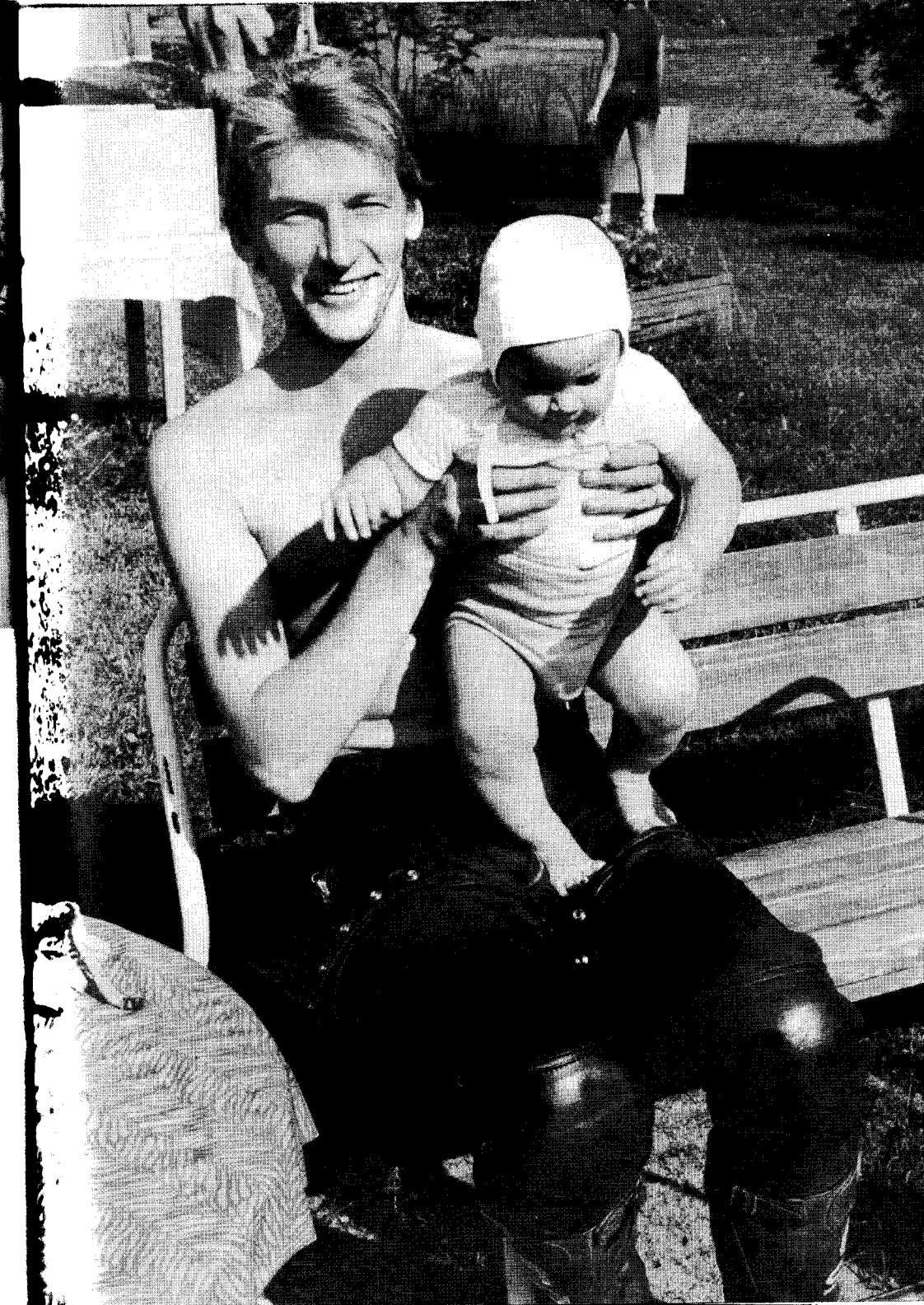


# Perheralli

Noin kuusikymmentä henkilöä kokoontui Perheralliin Luhtaanmaan kurssikeskuksessa Nastolassa heinäkuun viimeisenä viikonloppuna. Päivän ja illan ohjelma sisälsi kaikenlaista leikkimielistä sählinkiä.

**Perherallia  
kameran silmällä  
katseltuna:**

Päivänpaistetta välillä näinkin lämpimästi, joka hetkestä oli nautittava.

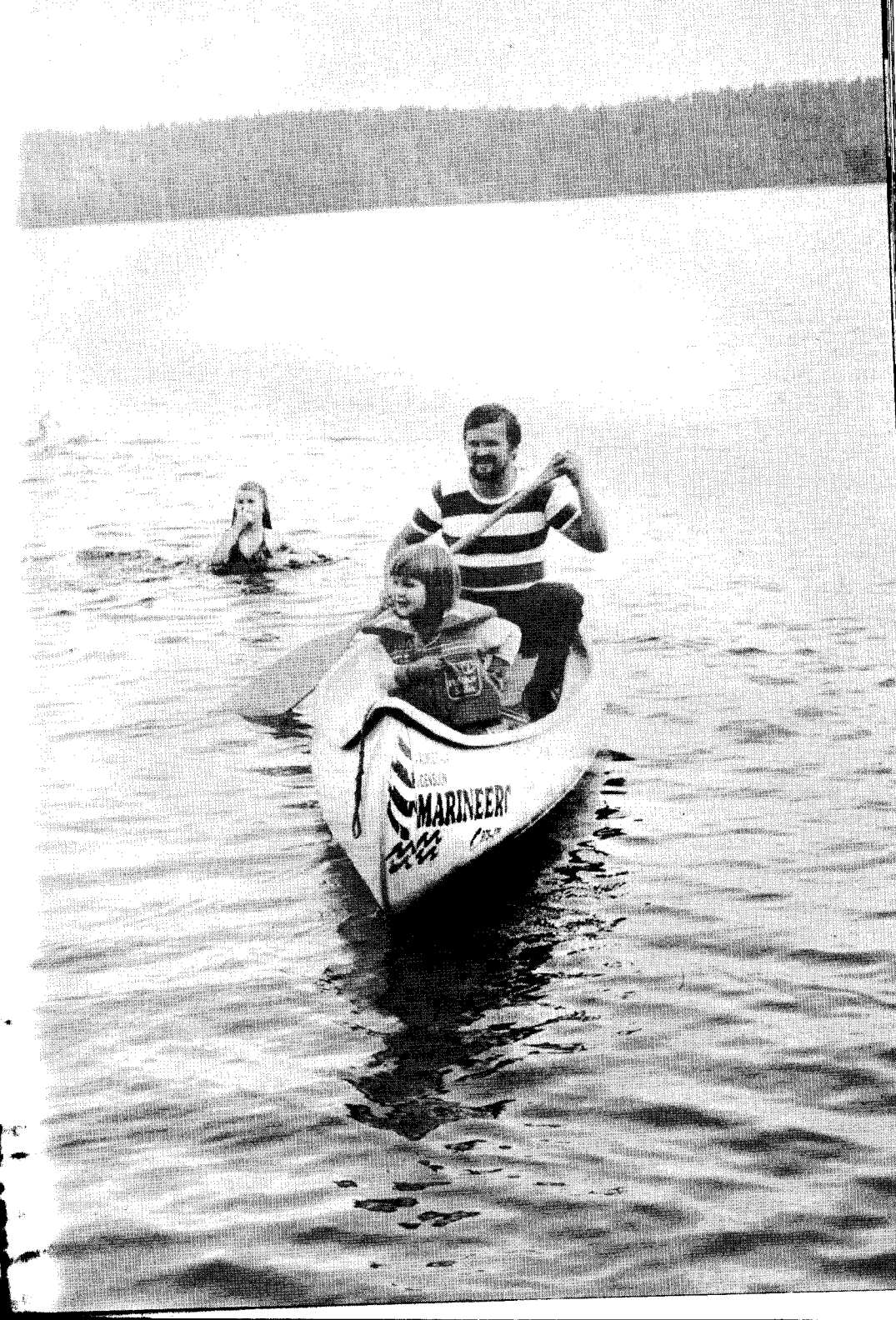
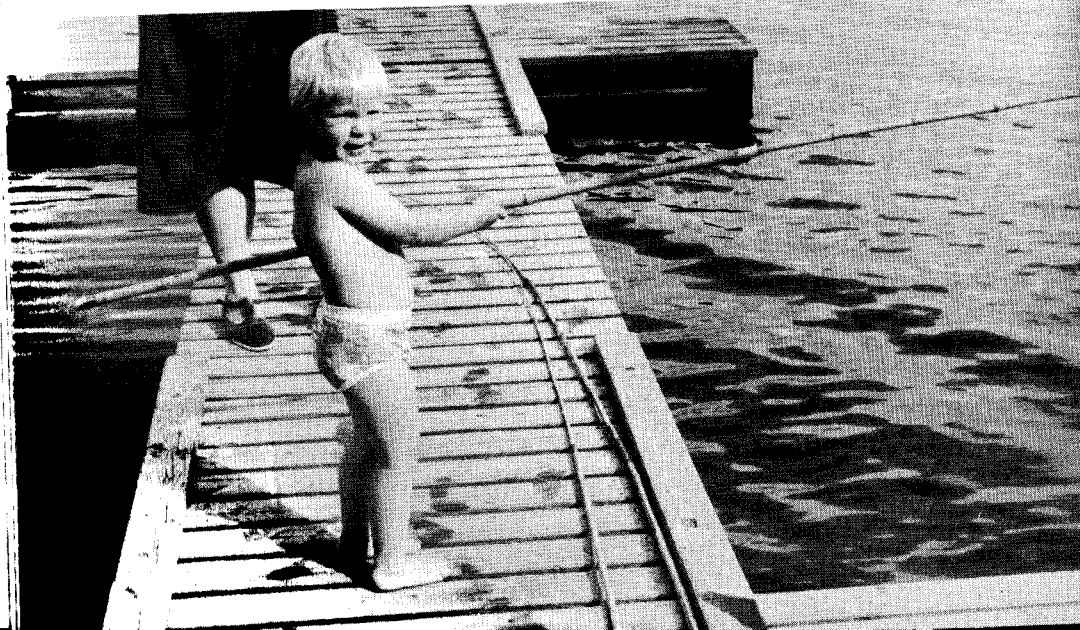




Kun isät leikkivät radio-ohjatulla lennoilla, jälkipolvi huuteli asiantuntevia ohjeita: "Isi, tee silmukka."

Oleilu vedessä kaikissa muodoissa oli erikoisesti lasten mieleen.

Pieni onkimies laiturilla.



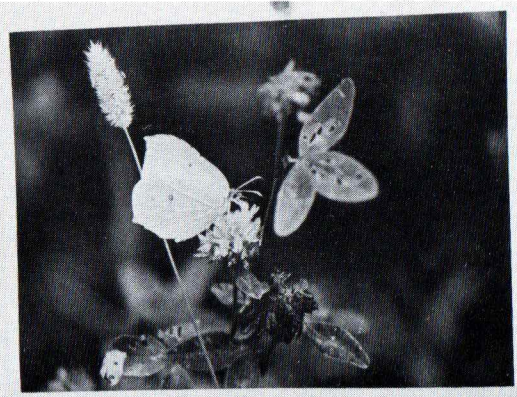


Luontopolun tehtävät olivat monipuolisia ja kehittäviä.

Välillä tehtävät aiheuttivat hetken epäilyn kunnes oivaltava hymy levisi lasten kasvoille.



3. KOKKI &  
R. STELE !!  
ARVAA MISSÄ  
RASIASSA ON  
ENITEN MISSÄ  
VÄHITEN TIKKURIA



4. MIKÄ ELÄIN?  
NÄETKÖ NÄITÄ TALUELLA VAI KESÄLLÄ?  
ON YHDEKSI VUOSI!

Vähän arvuutettiin välillä.  
Luontopolku oli laadittu hyvällä asiantun-  
temuksella.

## Vaunut suosittuja Perherallissa.



# Naisista ja miehistä sanottua

Nainen katsoo peiliin kaikissa mahdollisissa tilanteissa, paitsi autoa peruuttaessaan.

Jos naisen auto pysähtyy liikenteessä, nainen tunaroi. Kun miehen auto pysähtyy, auto piiputtaa.

Nykyaikaiset naiset ovat autojen kaltaiset: maalaus antaa niille kauniin ulkonäön, mutta vuodet näkyvät linjoista.

Miehet erottaa pikkupojista heidän lelujensa hinta.

On ihmeellistä, miten paljoa vailla nainen voi elää kunnes löytää sen alennusmyynneistä.

On kaksi ajanjaksoa, jolloin mies ei täysin käsittää naista: ennen häitä ja häiden jälkeen.

Naiset tietävät ettei miehet ole niin yksinkertaisia, miltä näyttävät, vaan paljon yksinkertaisempia.

Moni mies käsittelee koneita sellaisella rakkautella kuin ne olisivat naisia. Ja naisia niinkuin ne olisivat koneita.

Moni mies joutuu toteamaan, että kallein tapa saada pyykkinsä pestyksi on avioliitto.

Mies joka nauraa naisen hatulle, ei koskaan ole joutunut maksamaan hatulaskua.

Muodin orja on mies jolla hienosteleva rouva ja muutamia teini-ikäisiä tyttäriä.

Solmiossa ja naisissa on yksi yhteistä: onko kysymyksessä SE OIKEA, tietää vasta kaulassaan.

Kun miehelle sanoo jonkun asian, se menee toisesta korvasta sisään ja toisesta ulos. Kun naiselle sanoo jonkin asian, se menee sisään molemmista korvista ja tulee ulos suusta.

Pikkutyötöt pitävät nukeista, pikku-

pojat sotilaista. Kun he saavat ikää lisää, vaihtavat he mieltymyksensä kohteet.

Murrosikäisen pojan mietelmä: tytöt ovat ihmeellisiä olentoja kun ensin huomaa, että heitä on olemassa.

Toisen samanikäisen: tytöt voivat olla inhottavia. Syötin erälle koko viikkorahallani suklaata, eikä hän antanut edes yhtä pusua.

Erään rouvan huokaus: ennen häitä mieheni lupasi lukea silmistäni jokaisen toivomuksen. Häiden jälkeen hän osoittautuikin lukutaidottomaksi.

Naisella on muutamia ikäkausia: tyttö, neito, nuori nainen, nuori nainen, nuori nainen ja nuorekas nainen.

Nainen on 20 vuotiaana salaperäinen kuin Aasia, 30 v. kuuma kuin Afrikka, 40 v. ylimielinen kuin Amerikka, 50 v. syrjässä kuin Australia ja 60 v. väsynyt kuin Eurooppa.

Ei ole totta, että naiset yrittävät pyydystää miehiä. Eihän hiirenloukkaan laukkaa hiiren perässä.

Kehitystä: ennen häitä mies puhuu ja nainen kuuntelee, häiden jälkeen nainen puhuu ja mies kuuntelee, sitten tulee vaihe että nainen puhuu ja mies ei kuuntele ja vihdoin molemmat puhuvat ja naapurit kuuntelevat.

Mies joka väittää tuntevansa naiset, ei muutenkaan ole varsin luotettava.

## Kasvatuksesta:

Mitä kauemman nuorisolle saarnataan, sitä vanhemmaksi se tulee, ja siten se on jo myöhäistä.

Kansojen pitäisi ottaa ohjeeksi lastentarhojen säännöt: ei saa tapella, ei saa tapella, ei saa ottaa toisten tavaroita, ei saa mellastaa, muuten joutuu nurkkaan häpeämään.

Äidit ovat kummallisia: ensin he

opettavat lapsensa puhumaan, sitten käskävät heitä olemaan hiljaa.

Nuorison moittiminen kuuluu olenaisesti vanhempien terveydenhoitoon: se vilkastuttaa suuresti heidän verenkiertoaan.

Gentlemanin on mies, joka ainakin toisinaan käyttäytyy niin kuin hänen pitäisi aina käyttäytyä.

Pysyttelemällä rehellisenä tiedät varmasti, että maailmassa on yksi roisto vähemmän.

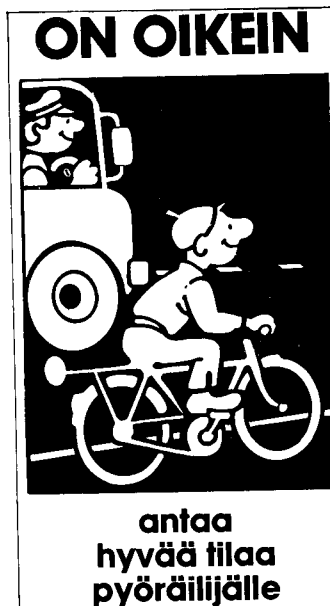
Nuoret luulevat että älykkyys korvaa kokemuksen, kun taas vanhat luulevat että kokemus korvaa älykkyyden.

Kunnollinen nuorimies esiintyy nykyisin useimmin sanomalehtien ilmoituspalstoilla.

Moni olisi kyllä mielellään hyvä ja ystävällinen, muttei uskalla. Naapureilla on jo muutenkin sanomista.

Hyvä naine ja ikkunalasi ovat aina vaaravyöhykkeessä.

Hyvä maine on ominaisuus, jonka huomaa vasta sitten kun on sen menettänyt.





**Kaksi kerhon arvostetuinta rallia  
Talviralli ja Kontioralli.**

# Moto- postia

## Hintavertailuja

Niitähän on aina mukava tehdä vaikei lopputulokset niin ilahduttavia olisikaan. Tuli tässä taas käytyä Englannissa ja Lontoossa, ja siellä pistäydetyä keskustassa Park Lane Motorcycles -nimisessä BMW-myyntipisteessä. Useimmat mallit olivat myyntiesittelyssä hintalappuineen. Hinnaston sai pyytämällä mukaansa ja eipä voi vastustaa kiusausta tulkita sitä tähän lukijoittemme ihmeteltäväksi. Punnan kurssina olen käyttänyt 1 punta = 7,85 meikämärkkaa.

Malli

Myyntihinta punttaa  
autoveroineen ja  
liikevaihtoveroi-  
neen (16,15 %)  
Lontoossa  
Lontoon  
hintaa  
Suomen  
rahassa  
Vastaavan  
moottoripyörän  
hintaa Suomessa  
valuuttatun  
jälleenmyyjän  
hinnaston mukaan

BMW R 45	2328	18.274	31.000
BMW R 65	2740	21.509	35.600
BMW R 65 LS	2843	22.318	38.500
BMW R 80 GS	2874	22.561	41.900
BMW R 80 ST	2890	22.687	42.500
BMW K 100	3595	28.220	49.900
BMW K 100 RS	4495	35.285	61.000
BMW K 100 RT	4595	36.070	63.500

Muutama lisäkommentti vielä: jos Suomi-poika on vuoden työssä ulkomailla eli tässä tapauksessa Englannissa ja voi osoittaa siellä tienanneensa moottoripyörän ostorahat työllään, saa hän ostaa pyörän veroitta. Esimerkiksi R65 veroton perushinta on punttaa 1879.62 eli 14.755 mk, samoin R 80 ST veroton perushinta punttaa 2333.37

## Tieoksi

Minua jäi vähä vaivaahmaan tuo Kontio-ilmoitus etellisessä lehdessä.

Yhessä paikassa sanotaan että solis Lapissa jylhän kauhniissa Peräpohjolassa.

Toishaala taasen jotta Inarista vielä melkosesti Jäämeren suunthaan.

Ollhaan pikkusen hakOteillä jos kerrothaan että Peräpohjola on Lapis, jos se sijoitethaan vielä Inarin pohjospuolele niin ollhaan niin reilusti ekyksissä että on pieni pakko puuttua asihaan.

Son melkein sama juttu jos mie väitän Kuopion olevan komheinta Pirkkanmaata. Kyllä son ennen ainaki Peräpohjola löytyny tuosta Perämeren pohjukasta. (Simo - Tornio - ja Kemi-joen alajuoksujen ympäristöt.)

Nimim. Kotiseutu Peräpohjolassa nääs.

Ps. Rohki Hyvää Joulua kaikille!

eli 18.317 mk ja vaikkapa K 100 veroton perushinta on punttaa 2902.59 eli 22.785 mk. Toinen asia on sitten mitä tälle ostokselle tulee hintaa, kun sen rahtaa tänne, maksaa tullin, tullaakin, tuonnintasausveron, auto- ja moottoripyöräveron ja liikevaihtoveron ja uittaa sen vielä katsastuksesta ja rekisteröinnistäkin läpi. Taitaa hymy hyytyä.

Jos nyt joku urhoollinen sattuisi käymään Lontoossa, niin panen tähän osoitteen loppuun: Myyntimiehen nimi on Duncan Bell, liikkeen nimi Park Lane Motorcycles, osoite 56 Park Lane, London W1Y 3DA, puhelin 01-629 9277 ja telex No 261 360. Siellä on ainakin kiva käydä katsomassa siistiä kauppaa ja ystävällistä palvelua!

Terveisin J.P.



**Rauhallista Joulua ja  
Onnellista Uutta Vuotta!**

**toivottaa Motoristi**